

HISTORIA SZKOŁY

Przeszło stuletnie LMK wywodzi się z istniejącej jeszcze przed 1918 r. prywatnej, ośmioklasowej szkoły średniej prowadzonej przez panią Michalinę Masłowską.

Fotografia 1. Pensjonariuszki pani Masłowskiej, rok 1916. Jedno z najstarszych zdjęć w zbiorach LMK. Dar pani Barbary Ziółkowskiej, której babcia – Stefania Kaniewska Kościańska, z domu Koryńska, pochodząca z Kowala, była uczennica tej Szkoły.

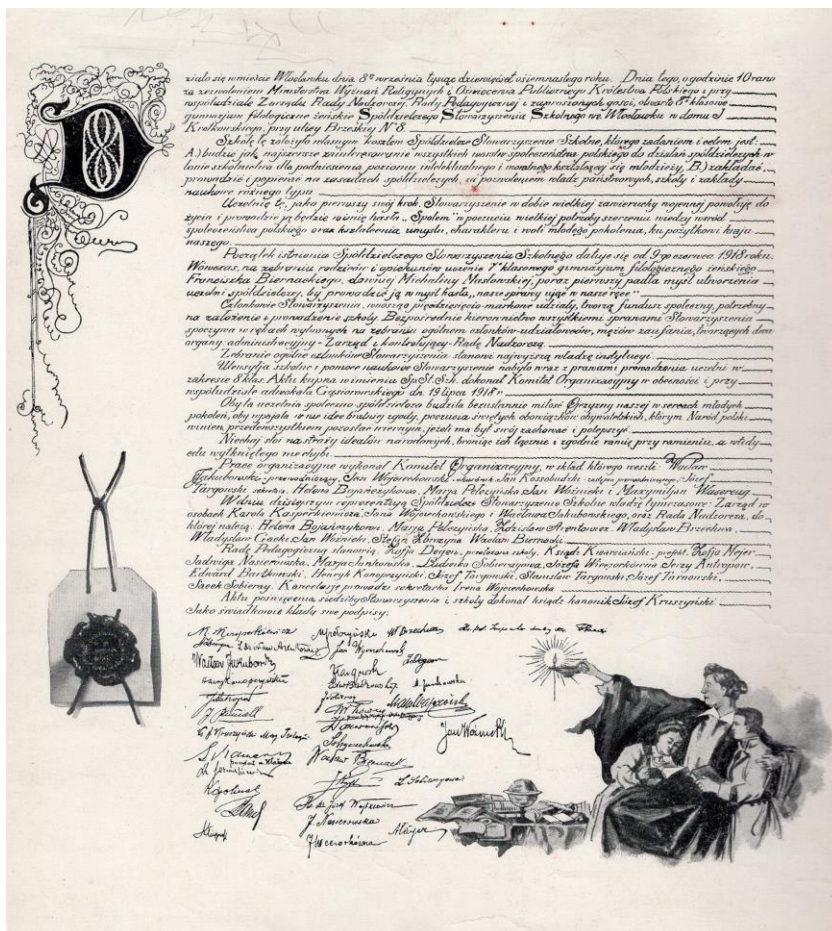
Ponieważ placówka upadała, rodzice młodzieży wraz gronem działaczy społecznych postanowili przejąć ją na własność, przystosować do nowoczesnych wymagań pedagogiki i podnieść poziom naukowy oraz wychowawczy. 9 czerwca 1918 r. powołano do życia Spółdzielcze Stowarzyszenie Szkolne, które pomimo wielu trudności miało wykupić szkołę z rąk prywatnych i zdobyć fundusze na jej prowadzenie. Budynek po szkole Masłowskiej, mieszczący się przy Placu Kopernika, został odstąpiony komu innemu, dla potrzeb szkoły uzyskano część budynku przy ul. Brzeskiej nr 8. Praca Komitetu zdobyła uznanie ówczesnego Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, które przyznało zapomogę pieniężną. Dotacji udzieliła również Rada Miejska.

9 sierpnia 1918 r. Zarząd Spółdzielczego Stowarzyszenia Szkolnego powierzył obowiązki dyrektorki Gimnazjum Spółdzielczego Zofii Degen, która funkcję tę pełniła do roku 1947. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zezwoliło na otwarcie 8-klasowego gimnazjum filologicznego żeńskiego z początkiem roku szkolnego 1918/1919.

Fotografia 2. Komitet budowy Szkoły, rok 1918, w środku pani dyrektor – Zofia Degen-Ślósarska

W czasie uroczystej inauguracji roku szkolnego 8 września 1918 r. odczytano akt erekcyjny szkoły, który ocalał do dzisiaj.

Fotografia 3. Akt erekcyjny Szkoły

Fotografia 4. 8 września 1918 r. – dzień uroczystego otwarcia Gimnazjum

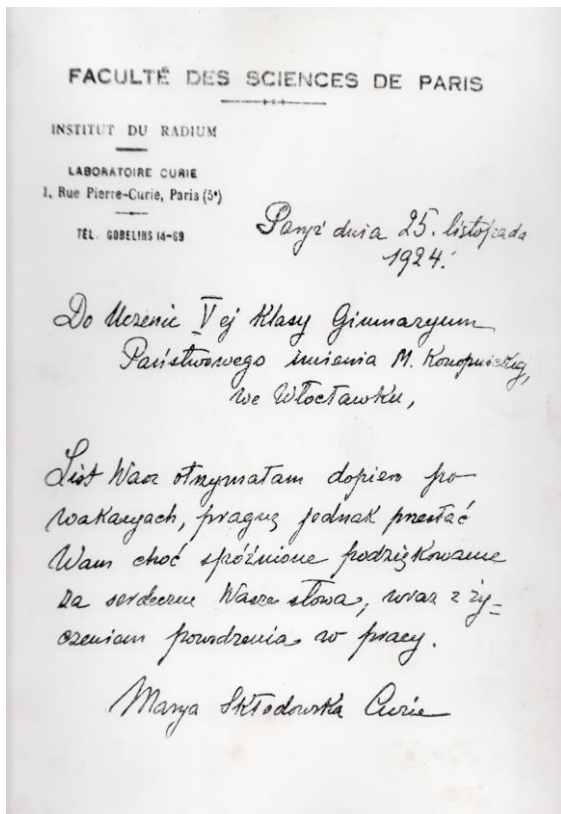
Dzięki niesłabnącej energii i działaniom grona pedagogicznego prowadzonego przez operatywną Zofię Degen już w pierwszych latach funkcjonowania udało się zdobyć nowe pomieszczenia, meble, wyposażyć Szkołę w pomoce naukowe, bibliotekę, a w 1921 r. opuściły ją pierwsze maturzystki.

1 sierpnia 1921 r. upaństwowiono Gimnazjum Spółdzielczego Stowarzyszenia Szkolnego. 28 października tr. Ministerstwo Wyznań i Oświecenia Publicznego nadało Szkole akt organizacyjny, na mocy którego zaczęła nosić imię Marii Konopnickiej. Jak można przeczytać w dokumencie, ówczesne władze państwowe stawiały przed Szkołą ważne zadania formowania świątliwych i wrażliwych obywateli.

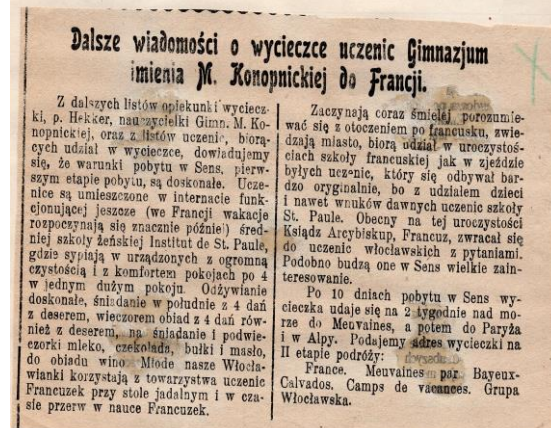
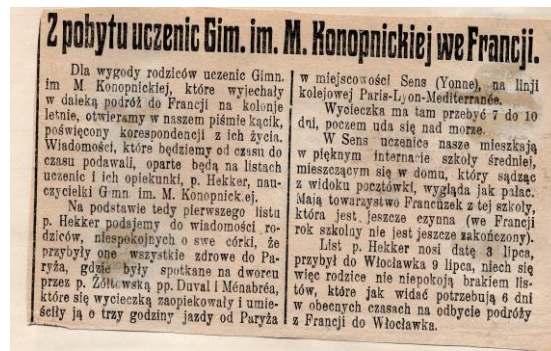
„[...] Niech duch poetki, przemawiający z Jej pism, czuwa opiekuńczo nad pokoleniami, wchodzącymi w mury szkoły, niech Jej miłość ziemi, ludzi, mony ojczyzny, współczucie z nędzą i cierpieniem. Jej szerokie pojmowanie obowiązków społecznych, wiara w wysokie przeznaczenie człowieka i wielkie zadania ludzkości, pogłębiają i polepszają młode serca i umysły i powiodą na proste drogi życia”.

*Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
Antoni Ponikowski*

O wysokich ambicjach zarówno nauczycieli, jak i uczniów GMK świadczą przedwojenne kroniki i prasa. Można odnaleźć m.in. ślady korespondencji ze znanymi osobami świata nauki, jak np. Marią Skłodowską Curie, oraz informacje o wycieczce do Francji. W latach 1921–1924 w GMK uczyła się Maria z Markowskich, późniejsza Danilewicz Zielińska, najślynniejsza absolwentka Szkoły, honorowa obywatelka Włocławka, pisarka, badaczka literatury emigracyjnej, bibliotekarka.

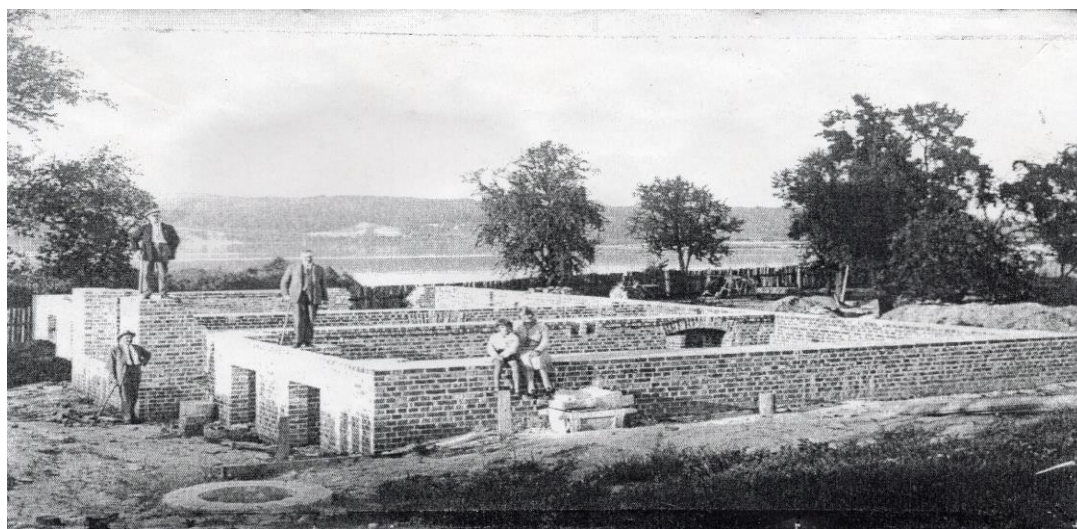

Fotografia 5. List Marii Skłodowskiej Curie do uczennic GMK

Fotografia 6. Noty prasowe nt. wycieczki uczennic do Francji

Jedną z największych zasług Zofii Degen-Ślósarskiej było doprowadzenie do budowy gmachu Szkoły. Został wzniesiony według nowoczesnego wówczas projektu na działce, którą miasto nabyło za 30 milionów ówczesnych marek, ograniczonej ulicami: Stanisława Bechiego, Łęską, Stefanii Sempołowskiej (dziś Ogniową) i Bulwarami im. Marszałka J. Piłsudskiego. 24 kwietnia 1932 r., po czternastu latach nauki w budynku przy ul. Brzeskiej 8, po długoletnich wysiłkach nazwanych przez Degen-Ślósarską „martyrologią budowlaną”, przeniesiono się do nowego, pięknego, bardzo dobrze wyposażonego gmachu, ze wspaniałym widokiem na Wisłę i Zawisze, przy obecnej ulicy Stanisława Bechiego 1.

Fotografia 7. Początek budowy gmachu nad Wisłą

Fotografia 8. Budynek LMK przy ul. Bechiego 1 w latach 30. XX w., widok od ul. S. Bechiego

Fotografia 9. Budynek LMK obecnie, widok od Bulwarów im. Marszałka J. Piłsudskiego

Fotografia 10. Budynek LMK obecnie, widok od ul. Ogniewej, w tle Wisła, Bulwary im. Marszałka J. Piłsudskiego, ul. S. Bechiego, Delegatura Urzędu Marszałkowskiego, Wisła i Most im. Marszałka Edwarda Śmigłego-Rydza

Fotografia 11. Chór uczennic pod batutą profesora Drzewieckiego w auli Szkoły

Fotografia 12. Jedna z pracowni lekcyjnych

Fotografia 13. Sala lekcyjna

Fotografia 14. Lekcja historii na tarasie szkoły

II wojna światowa nie oszczędziła również naszej Szkoły. W pierwszych dniach września 1939 r. zajęło ją wojsko polskie, w budynku stworzono szpital wojskowy. Jak można przeczytać w zachowanych zapiskach mieszkającej w budynku Degen-Ślósarskiej „ranni zajęli wszystkie klasy. Lekarze i sanitariusze zorganizowali salę operacyjną w gabinetach lekarskim i dentystycznym”. Po wkroczeniu do miasta wojsk okupanta Szkołę przekształcono w niemiecki szpital wojskowy. Dyrektorka stała się świadkiem licznych aktów dewastacji Placówki oraz rabunkowej działalności hitlerowców. Po ewakuacji szpitala budynek przejęło Gestapo, kontynuując hańbiące dzieło zniszczenia, następnie mieściła się tam również szkoła dla Hitler-Jugend.

Po wyzwoleniu Włocławka 20 stycznia 1945 r. Miejska Rada Narodowa poleciła zorganizować szkolnictwo, zaczęło się sprzątanie Szkoły, przygotowania do wznowienia nauki, która rozpoczęła się 1 marca, w lipcu zaś odbył się pierwszy powojenny egzamin maturalny. W tym trudnym dla życia szkoły okresie, gdy wszystko zaczynać należało od początku, wielce pomocny okazał się zorganizowany Komitet Rodzicielski, którego pierwszym przewodniczącym był Tadeusz Markiewicz, a drugim Jan Różański. Komitet starał się o wyposażenie Szkoły w pomoce naukowe, książki do biblioteki, dożywianie uczennic i stypendia dla niezamożnej młodzieży, a także ufundowanie sztandaru szkolnego, gdyż poprzedni nie przetrwał wojny, oraz pomoc materialną dla nauczycieli.

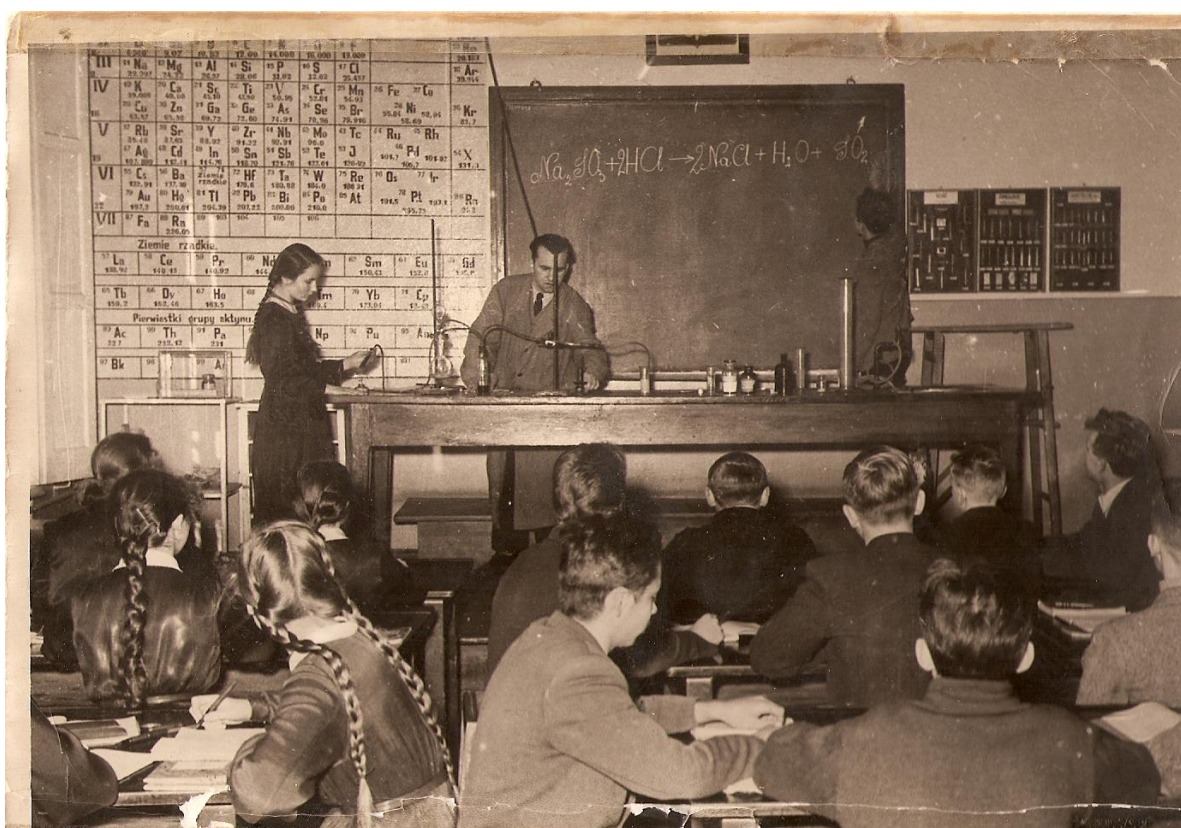
Fotografia 15. Rok 1945, porządkowanie Szkoły po wojnie

Fotografia 16. Spotkanie uczennic z pisarzem, Gustawem Morcinkiem, który często gościł w Szkole na zaproszenie dyrektora Degen-Ślósarskiej

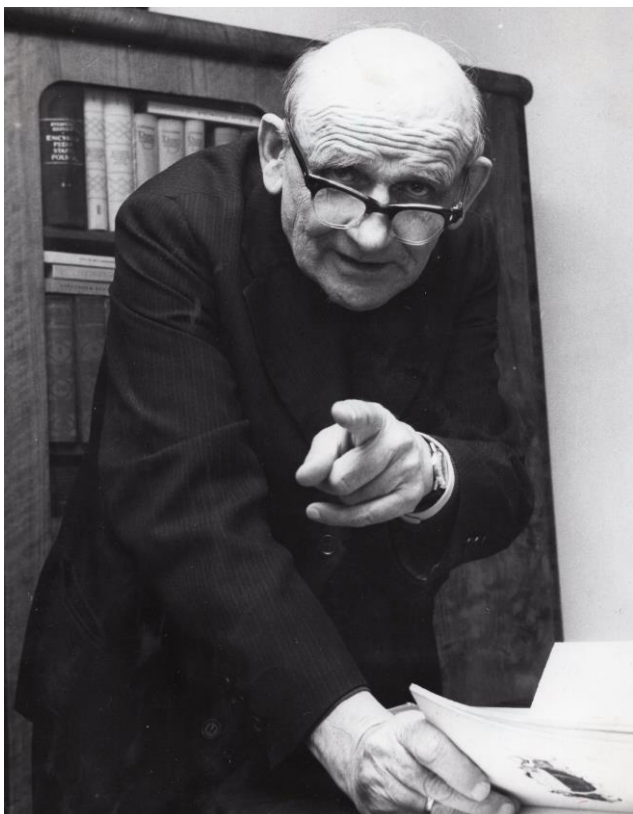
W roku 1947, nie tyle ze względu na wiek, ile na chorobę, odchodzi ze stanowiska dyrektorka Degen-Ślósarska. Miejsce jej zajęła Elżbieta Bąkowska, która kierowała Liceum w latach 1947–1954. Był to czas trudny ze względu na przemiany społeczno-polityczne zachodzące w Polsce, a jednocześnie okres ciągłego rozrostu Szkoły, która co roku przyjmowała większe ilości uczniów. We wrześniu 1950 r. LMK przeszło reorganizację. Do Liceum przyłączona została Szkoła Podstawowa nr 1. W ten sposób powstała „jedenastolatka” od pierwszej klasy podstawowej do klasy jedenastej liceum, której oficjalna nazwa brzmiała Szkoła Ogólnokształcąca Stopnia Podstawowego i Licealnego im. M. Konopnickiej, nazwę zmieniono później na Szkoła Podstawowa i Liceum Ogólnokształcące nr 2 im. Marii Konopnickiej we Włocławku.

1 września 1954 r. dyrektorem został Edward Szałkowski, który pełnił ten obowiązek do lat 70. Dzięki wyteżonej pracy całego grona pedagogicznego nieustannie podnosiła się ranga Szkoły, zdołano ukształtować właściwą atmosferę i zdolność do współdziałania w rozwiązywaniu trudności pedagogicznych i wychowawczych. Dzięki temu z roku na rok podnosiły się wyniki nauczania. Zwiększała się stale ilość i jakość pomocy naukowych. W budynku funkcjonowało pięć pracowni, a w sukcesywnie pojawiały się trzy następne, Szkoła nieustannie się rozrastała. Maturę otrzymywało co roku ponad stu abiturientów. Nadwiślańska Placówka cieszyła się coraz większym prestiżem i zaufaniem społecznym, stała się szkołą rodzinną, do której uczęszczały kolejne pokolenia, która to tradycja trwa nieprzerwanie do dziś.

Fotografia 17. Profesor Smarzyński w pracowni chemicznej

W 1956 r. szkoła stała się koedukacyjna. Od września 1959 r. „jedenastolatka” została podzielona na Szkołę Podstawową nr 5 i Liceum. Wspaniałe rezultaty przynosiła praca organizacji uczniowskich i kółek zainteresowań. Koło PCK prowadziła prof. Zawistowska, Szkolne Koło Krajoznawczo-Turystyczne „Jantar” – prof. Tadeusz Tyszkowski, a twórcą rozslawiającego Szkołę na cały kraj i poza jego granicami Teatru Poezji LMK był prof. Włodzimierz Gniazdowski.

Fotografia 18. Profesor Włodzimierz Gniazdowski

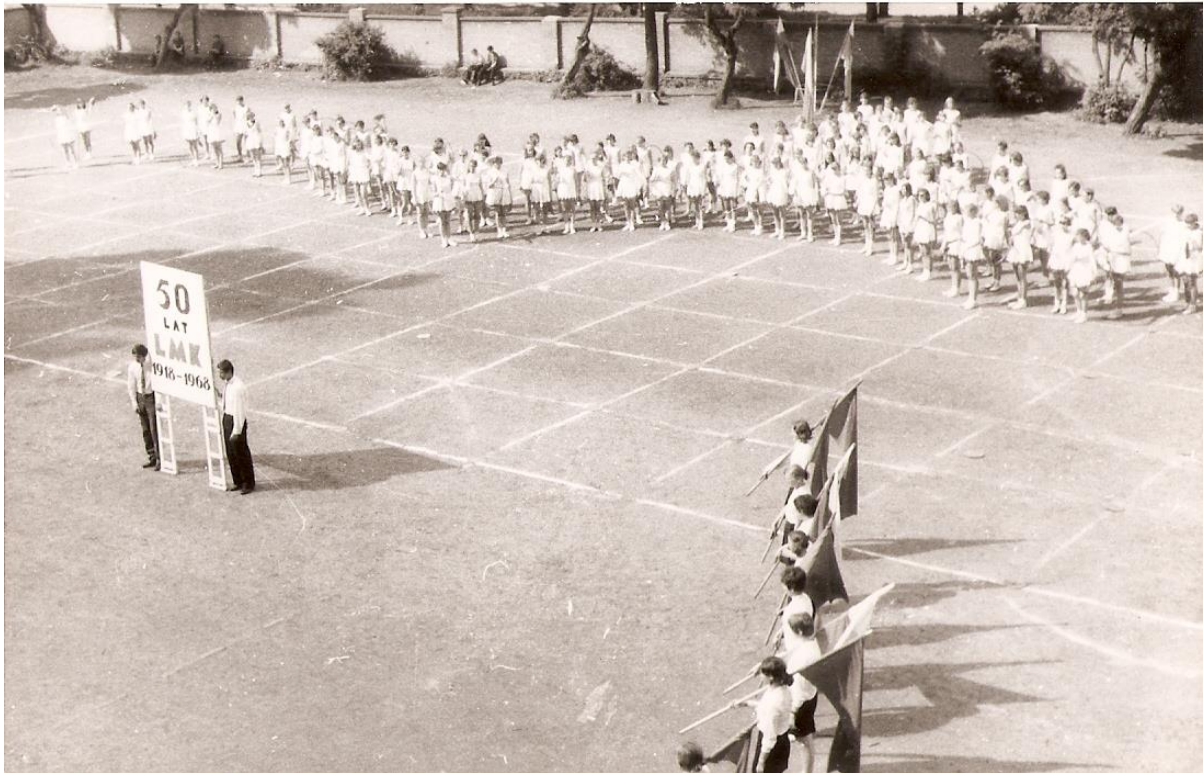

Fotografia 19. Spływ kajakowy w latach 70.
Uczniowie profesora Tyszkowskiego budowali kajaki i organizowali spływy

W roku szkolnym 1968/1969 obchodzono jubileusz pięćdziesięciolecia istnienia Liceum im. Marii Konopnickiej. Uroczystości zainaugurowano wystawieniem przez szkolny Teatr Poezji LMK *Pana Tadeusza*, zakończono *Warszawianką*.

Fotografia 20. Teatr profesora Gniazdowskiego

Fotografia 21. Obchody 50-lecia Szkoły

W roku 1969 Zarząd Główny Towarzystwa im. Marii Konopnickiej zainicjował akcję wspólnoty liceów noszących imię wielkiej poetki. Pierwsze spotkanie odbyło się w Warszawie, natomiast kolejne – w maju 1970 r. na sesji popularnonaukowej we Włocławku. Wypełniło ją 14 referatów i szereg towarzyszących imprez artystycznych.

W roku 1971 przeszedł na emeryturę dotychczasowy dyrektor Edward Szałkowski. Kierownictwo szkoły przejął Michał Baczyński, a po jego tragicznej śmierci w grudniu 1971 r. w wypadku samochodowym mianowano na to stanowisko Franciszka Wypijewskiego.

Szkoła nieprzerwanie się rozwijała, wzbogacała zbiory biblioteczne i pomocy naukowych, uczniowie odnosili coraz więcej sukcesów w olimpiadach przedmiotowych, w związku z czym rosła ranga LMK. W latach 80. Szkołę odwiedza wielu znakomitych gości, m.in. aktorzy jak Andrzej Kopiczyński czy Olgierd Łukasiewicz.

Fotografia 22. Andrzej Kopiczyński, znany z serialu *Czterdziestolatek*, ma deskach w auli LMK

Fotografia 23. Spotkanie Olgierdem Łukaszewiczem. Wiosna 1981.
Uczniowie LMK odprowadzają aktora na dworzec

Na przestrzeni kilkudziesięciu lat LMK stało się placówką szczególnie związaną z wartościami humanistycznymi. Tradycje teatralne kontynuowały nauczycielki języka polskiego Ewa Gawrysiak oraz Naneta Rożko (potem Kłobukowska). Wśród sztuk wystawianych w auli Szkoły warto wymienić: *Teatr mój widzę ogromny* (fragmenty znanych dzieł autora *Wesela*), *Warszawiankę* Wyspiańskiego, *Tango* Sławomira Mrożka; *Bigos literacki* (dowcipne połączenie fragmentów *Wesela*, *Balladyny* i *Pana Tadeusza*), *Zabawę w Gombrowicza* opartą na *Iwonie*, *księżniczce Burgunda*, *Powrót posła*, *Serenadę* Mrożka i wiele, wiele innych. Obchody 75-lecia Szkoły w 1994 r. uświetniła premiera *W małym dworku* Witkacego. Organizowano też sesje popularnonaukowe poświęcone Wielkiej Reformie Teatru i jej twórcom, np. w 1995 r. z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru.

Na przestrzeni następnego dziesięciolecia Szkoła utwierdza swoją szczególną pozycję w mieście i regionie, zdobywając kolejne zaszczytne tytuły i wyróżnienia, wśród których warto wymienić chociażby tytuł Srebrnej Szkoły w rankingu „Perspektyw” czy certyfikat *European Language Label*.

Uczniowie LMK rozwijali pasję intelektualną na rozmaitych płaszczyznach. Warto wymienić chociażby cykl popularnonaukowych *Ekosjesji* organizowanych przez Ilonę Michalską, *Dni Kultury Francuskiej* wpisujące się w działalność klas o profilu DELF, organizowane przez profesorów Stefanię Szarzyńską, Dariusza Łobodę, analogiczne *Dni Angielskie*, *Niemieckie*, konkursy piosenek obcojęzycznych. Rozwijając tradycje filologiczne LMK, zaślęnęło jako szkoła kładąca szczególny nacisk na naukę języków obcych oraz kontakty z zagranicą. Dzięki staraniom Dariusza Łobody, Stefanii Szarzyńskiej, Joanny Kijewskiej, Marianny Fus, Moniki Mróz udało się przeprowadzić wiele wymian międzynarodowych, zagranicznych wycieczek, zrealizować dziesiątki projektów, jak np. *Comenius*, *Teen TV*, *AIIESEC*, *PEACE*, *Enter You Future*. Uczniowie zwiedzili dzięki temu wiele pięknych miejsc, ucząc się języków, poznając inne kultury, zawierając przyjaźnie i znajomości. Do historii przeszedł turniej klas pierwszych rywalizujących o szkolną *Palmę Pierwszeństwa*. Szczególnymi osiągnięciami mógł pochwalić się Wolontariat LMK, organizując m.in. ogólnopolskie forum, na które przybyła Janina Ochojska.

Fotografia 24. Palma Pierwszeństwa, rok 1995

Fotografia 25. Dni Kultury Francuskiej, rok 1999

Fotografia 26. Ogólnopolskie Forum Wolontariatu, Janina Ochojska i ówczesna dyrektor Krystyna Sobczak

Fotografia 27. Michał Bajor goszczący w LMK na I Ogólnopolskim Przeglądzie Twórczości Poetyckiej „Rzeźby Słów”, rok 2002. Na zdjęciu dyrektor Krystyna Sobczak, Michał Bajor, a także polonistka-organizatorka imprezy Katarzyna Walentynowicz

Fotografia 28. Rok 2002, Szkoła uzyskała *European Language Label*, dyrektor Krystyna Sobczak oraz anglistka Joanna Kijewska i romanistka Stefania Szarzyńska

Fotografia 29. Rok 2003, *Dni Angielskie* w LMK

Fotografia 30. Wymiana z Francją, rok 2006

Fotografia 31. Projekt AIESEC, rok 2006

Fotografia 32. Rozdanie dyplomów DELF, 2012 r., romanista Dariusz Łoboda i polonistka, dyrektor Szkoły, Aneta Jaworska wraz z uczniami klasy III G oraz romanistka Stefania Szarzyńska

Fotografia 33. Projekt europejski, Turcja 2013 r., anglistka Monika Mróz oraz matematyczka Marzanna Urbaczewska

Fotografia 34. Projekt Comenius, rok 2015, uczennice LMK w Portugalii

Fotografia 35. Wycieczka szkolna do Paryża i Brukseli, rok 2016

Od 2012 r. Szkoła zacieśnia współpracę z Wydziałem Humanistycznym (wówczas Filologicznym) Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Coroczne sesje popularnonaukowe i warsztaty prowadzone przez pracowników naukowych UMK pt. *Colloquia Konopniczańskie* na dobre

wpisały się do Konopniczańskiego kalendarza imprez. Podobnie jak Międzynarodowy Konkurs Literacki im. Marii Danilewicz Zielińskiej *Słowo i tożsamość*. W roku 2013 z inicjatywy dyrektor Anety Jaworskiej w Szkole otwarto pracownię polonistyczną im. Marii Danilewicz Zielińskiej, pielęgnując pamięć po wybitnej absolwentce. W roku 2017 kolejna sala polonistyczna uzyskała imię znakomitego patrona – prof. Włodzimierza Gniazdowskiego. W roku jubileuszowym pracownia matematyczna upamiętniła pierwszą dyrektor LMK – Zofię Degen-Ślósarską.

Fotografia 36. Uroczyste otwarcie Sali im. prof. W. Gniazdowskiego, rok 2017

Fotografia 37. LMK w 2011 roku, widok od Bulwarów im. Marszałka J. Piłsudskiego

W latach 2013–2015 gmach nad Wisłą przechodził gruntowny remont, dostosowywano go m.in. do potrzeb niepełnosprawnych. Przez dwa lata LMK funkcjonowało „na uchoźstwie”, w tymczasowej siedzibie w budynku zastępczym przy ul. Leśnej 27. Uroczyste oddanie do użytku przebudowanego obiektu przy ul. Bechiego 1 miało miejsce 1 września 2015 r. w obecności władz miasta, wielu zaproszonych gości, wśród których znalazł się m.in. absolwent, były selekcjoner reprezentacji Polski w piłce nożnej, Jerzy Engel.

Fotografia 38. Prezydent Włocławka, dr Marek Wojtkowski w czasie uroczystości rozpoczęcia roku szkolnego 2015/2016 i oddania do użytku budynku LMK po remoncie, w tle Jerzy Engel, absolwent LMK

W roku 2018 Szkoła hucznie obchodziła wyjątkowy jubileusz stulecia istnienia, któremu towarzyszyło wiele imprez, jak m.in. zasadzenie drzewa pamiątkowego, wkopanie kapsuły czasu, koncert absolwentów będących znanymi muzykami w Teatrze Impresaryjnym im. Włodzimierza Gniazdowskiego we Włocławku czy pamiątkowe zdjęcia na szkolnym parkingu.

Fotografia 39. Obchody stulecia LMK, fotografia pamiątkowa, rok 2018

Fotografia 40. Obchody stulecia LMK, fotografia pamiątkowa, rok 2018